

Alleen het slapen...

Wij hebben een huis gebouwd samen met anderen; daartoe hebben we een oude boerderij met erf gekocht op loopafstand van het centrum. Nu de boerderij gerestaureerd is en de nieuwbouw op het erf gereed, wonen we tezamen in vreedzame co-existentie. We vormen een zogenoemde woongemeenschap, wat regelmatig vragen oproept: Zitten jullie dan altijd in de gemeenschappelijke huiskamer? Eten jullie elke dag samen? Een vragensteller maakte het wel heel bont: 'Is dat op den duur niet vervelend als je alles samen moet doen?' 'Alleen het slapen', antwoordde ik.

Feitelijk onderscheiden wij ons niet van eigenaren van een appartementsgebouw; we bezitten gezamenlijk een perceel met opstallen waarin we allemaal onze eigen woning hebben en de Vereniging van Eigenaren behartigt het beheer van het geheel. We waren in de gelukkige omstandigheid dat iedereen de eigen woning kon ontwerpen. Het resultaat is een boerderij met tot appartementen verbouwde stallen en boerenschuur. Daarnaast nog een appartementsgebouwtje dat smaakvol in het geheel is ingepast, een grote tuin en een parkeergarage. Geen twee huizen zijn hetzelfde en allemaal weerspiegelen ze de smaak van hun eigenaar(s). Landelijk wonen midden in de stad, kom er maar eens om!

In onze woning is een luchtwarmtepomp geïnstalleerd en een warmte-terugwin-systeem, op het dak liggen (uit het zicht) zonnepanelen en het huis is optimaal geïsoleerd. Elke maand adviseert mijn energieleverancier om het maandelijkse voorschot te verlagen, we hebben nog nooit zo'n lage energierekening gehad. Onlangs kwam een leverancier regentonnen leveren. Hij zuchtte eens, keek om zich heen en sprak: 'Weet u meneer, er zijn mensen die van zoiets als dit dromen'. Wij leven onze droom...

Nu we hier een klein jaar wonen, is de euforie nog steeds groot. Het is fijn om in het Centrum te wonen, het is fijn om op het platteland te wonen. Wij verenigen die ogenschijnlijke tegenstelling in onze woonplek, we wonen in een honderd jaar oude boerderij en wonen in nieuwbouw. Enthousiast tuinieren we samen en bouwden we een schuur voor onze fietsen. Van een sociaal isolement als gevolg van de Corona-crisis merken we niet zoveel. Ik was pas snotverkouden en had me laten testen. Een dag later kon ik op onze groepsapp zetten dat ik geen Corona heb. Een van de andere bewoners reageerde: "Nou, dan drink je toch ander bier."

Er wordt volop geleefd en gelachen op de Lindehoeve!